

omfattet af andre regler med længere forældelsesfrister.

På den baggrund finder udvalget ikke, at der er behov for en generel forældelsesfrist på 5 år for regnskaber. Det er udvalgets opfattelse, at hvis der på enkelte områder vurderes at være behov for længere forældelsesfrister for straffebestemmelser om opgørelser af varebeholdninger eller regnskaber, bør reguleringen ske i de enkelte særlove.

Om Brydesholt-udvalgets overvejelser henvises nærmere til betænkning nr. 1438/2004, side 60 ff.

2.2.2. Juridiske personers formueforvaltning m.v.

Udvalget har overvejet om selskabslovgivningens bestemmelser om virksomheders organisation, kapitalberedskab og formueforvaltning ved strafbare overtrædelser generelt skal være omfattet af en 5-årig forældelsesfrist.

Udvalget finder, at der ikke på nuværende tidspunkt er et tilstrækkeligt grundlag for at foreslå, at selskabslovens bestemmelser bør være undergivet en forældelsesfrist på 5 år. Udvalget har især lagt vægt på, at udvalget har foreslået straffelovens § 296 udvidet, således at alle grovere overtrædelser er omfattet af bestemmelsen, jf. udvalgets forslag i betænkning nr. 1396/2001. Udvalget finder, at det er vanskeligt at vurdere, om der er behov for en 5-årig forældelsesfrist uden for det område, der vil være omfattet af straffelovens § 296.

Om Brydesholt-udvalgets overvejelser henvises nærmere til betænkning nr. 1438/2004, side 66 ff.

2.2.3. Skatte- og momslovgivning

Det er udvalgets opfattelse, at der bør være parallelet mellem forældelsesfristen for skattesager og for momssager. Udvalget fremhæver, at der på disse områder er samme behov som på andre fiskale områder for at have en længere forældelsesfrist end 2 år, men udvalget finder det dog tvivlsomt, om der er behov for længere forældelsesfrister end på andre fiskale områder.

Udvalget har i betænkning nr. 1396/2001 foreslået en ny affattelse af straffelovens § 289 som en fælles overbestemmelse for grove overtrædelser af skatte-, afgifts- eller tilskudslovgivningen, hvor der er forsat til uberettiget vinding. Udvalget har taget udgangspunkt i, at alle offentlige midler er lige beskyttelsesværdige. Udvalget finder, at dette også gælder i forældelsesmæssig henseende, og udvalget fremhæver, at kontrolproblemerne er de samme på alle områderne.

Udvalget finder, at de særlige kontrollensyn medfører, at disse sager altid bør være undergivet mindst en 5-årig forældelsesfrist.

Der vil dog kunne være 10-årig forældelse i grove sager, hvis udvalgets forslag til ny affattelse af straffelovens § 289 får en strafferamme på fængsel i mere end 4 år. Der henvises nærmere herom til Brydesholt-udvalgets betænkning nr. 1396/2001, side 60 ff.

Om Brydesholt-udvalgets overvejelser henvises nærmere til betænkning nr. 1438/2004, side 68 ff.

2.2.4. Unddragelse af told og afgifter til det offentlige

Brydesholt-udvalget finder, at de særlige kontrollensyn også på dette område taler for at ændre straffelovens § 93, stk. 2 og 3, således at der også ved uberettigede offentlige tilskud eller støtte er en forældelsesfrist, der er længere end 2 år.

Det bemærkes, at udvalget har foreslået en ny affattelse af straffelovens § 289 a i betænkning nr. 1396/2001, som vil omfatte told, afgifter, tilskud og støtte.

Om Brydesholt-udvalgets overvejelser henvises nærmere til betænkning nr. 1438/2004, side 71 f.

2.3. Straffelovrådets overvejelser

Det er Straffelovrådets opfattelse, at længden af forældelsesfristen fortsat bør være afhængig af lovovertrædelsens grovhed. Jo grovere en lovovertrædelse er, desto større behov vil der typisk være for at forfølge den, selv om der er gået længere tid, efter at den er begået, og desto svagere vil de hensyn, der kan tale imod en sådan forfølgning, typisk være.

På den baggrund finder rådet som udgangspunkt ikke grundlag for at foreslå ændringer af forældelsesfristerne i de bestemmelser, hvor rådet i betænkning nr. 1424/2002 har foreslået ændringer af strafferammerne.

Straffelovrådet har fundet, at der ikke længere er behov for den gældende særregel i straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., 2. led, der lader forældelsesfristen afhænge af, om den konkret forskyldte straf ville være bøde. Rådet har derfor foreslået, at denne særregel ophæves. Forældelsesfristen beregnes herefter i alle tilfælde efter det strafmaksimum, der er foreskrevet for lovovertrædelsen, og således uden hensyn til den konkrete lovovertrædelse.

Straffelovrådet har endelig overvejet spørgsmålet om Danmarks internationale forpligtelser i relation til uforældelighed, jf. f.eks. artikel 29 i statuten for Den Internationale Straffedomstol (ICC-statutten).

Det følger af artikel 29, at forbrydelser, som henhører under domstolens jurisdiktion, ikke forældes. I almindelighed vil sådanne forbrydelser også være ufor-